

Beste jongens en meisjes,
Beste ouders en iedereen,

Vandaag is het een vreugdevolle dag,
eigenlijk zou ik zelfs een roze sjaal aan moeten hebben: want het is 'roze zondag',
dat wil zeggen: we worden uitgenodigd vandaag om het leven rooskleurig te
bekijken.

Midden in deze donkere dagen, is het vandaag een vreugdevolle dag.

En ik weet heel wat redenen waarom we blij zouden kunnen zijn,
maar de vraag is natuurlijk: zijn we dat vandaag wel?

Want ik kan evenveel, of misschien nog wel veel meer redenen bedenken
waarom mensen zich vandaag ongelukkig voelen of triest.

Denken we alleen nog maar aan de vele namen die we in het begin van dit samenzijn
hebben genoemd, zoveel mensen die afscheid moesten nemen
van iemand die ze graag hebben gezien.

Of denk maar aan die vele mensen die opzien tegen de kerstdagen
en hopen dat het snel voorbij is, omdat de opsluiting van hun familielid in de
gevangenis deze dagen zoveel zwaarder weegt.

Zeg maar eens: 'Verheug u, dans en jubel' aan die mensen die op het einde van de
maand geen geld meer hebben om eten te kopen.

1 op 7, als je bedenkt dat we op dit moment hier met ongeveer 350 mensen zitten,
dan leert een klein rekensommetje ons dat hier ongeveer 50 mensen in die
omstandigheden kunnen zitten.

Een vreugdevolle zondag??

En toch horen wij in de bijbellezingen vandaag dat we hoopvol mogen zijn.
Twee profeten, alle twee hun namen beginnen met een J: Jesaja en Johannes
vertellen ons dit goede nieuws, al komen ze uit een heel andere tijd.

En we hoorden het Johannes zeggen:

als we goed kijken zien wij het goede nieuws al gebeuren.

Omdat er mensen zijn die anderen het goede gunnen en zich daarvoor inzetten.

Mensen die mee willen ZORGEN voor het WEL ZIJN van anderen.

En zo komen we uit bij Welzijnszorg - herken je het woord?

Trouwens als we zeggen dat 1 op 7 mensen in armoede leeft,
dan betekent dat tegelijkertijd dat er 6 mensen zijn die de zevende kan helpen.
Op dit aantal hier zijn dat er dus 300.

Dat klinkt al heel wat beter, vind je niet?

Ieder kan op zijn manier een steentje bijdragen.

En dan kunnen wij God herkennen in de mensen die er mee voor zorgen.
Of nog: zo maken wij plaats voor God in ons leven
en zorgen wij ervoor dat Jezus kan geboren worden.

De derde kaars brandt, het is bijna Kerstmis,
volgende week al mogen we vieren dat God graag bij mensen is en zich er goed voelt.

Aan ons om er mee voor te zorgen.

En het hoeft niet meer gezegd, want ik ruik de soep al,
of je kan het zien dat hier al heel wat cadeautjes liggen om aan anderen te geven,
en er werden op de Heilig-Hartschool ook dit jaar weer spulletjes binnen gebracht
die we bij de offerande naar voor zullen dragen,
of je weet dat je straks een extra cent in het mandje kan leggen voor de actie van
Welzijnszorg.

Maar er zijn nog zovele andere mogelijkheden om God aan het licht te laten komen.
Dank je wel, dat ook jij dit wilt doen.

Advent is dromen dat Jezus zal komen.

Vandaag dromen we er nog van, volgende week al kunnen we dit samen vieren.

Dan vertellen we hier weer het oude verhaal
en voelen we de warmte van God die graag bij ons wil zijn.

Er is nog plaats in de stal ... aan ons om ook plaats te voorzien in ons hart.

Graag tot volgende week: dan is het geen roze zondag meer,
maar wordt het een Witte Kerst.